

Faculty Senate

ISSUE
SEPTEMBER '16

WISDOM

วารสารสภาคณาจารย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อาคารนราธิปพงศ์ประพันธ์
Prince Naradhip Bongsprabandha Building

Engagingly yours

FACE TO FACE

One Belt One Road...
เส้นทางสายไหมยุคใหม่
โดย อ.ดร.หลี่ เหมินเหยียง

NEED TO KNOW

เคล็ดลับไม่ลับทำ Facebook หลักสูตร
ให้ดังแบบไม่เสียเงิน

TIME TO TASTE

พลิกโฉมโรงอาหารนิค้ำใหม่
“สวย+แซบ+ลิ้ม(เก่า)”

2 LECTURE NOTE : เล่าให้ฟัง

วารสาร WISDOM ของสภาคณาจารย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางในการบอกเล่าข่าวสาร กิจกรรม รวมถึงประชาสัมพันธ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของสภาคณาจารย์ และสถาบัน พร้อมทั้งบอกเล่าข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชาวนิคทุกท่าน

สภาคณาจารย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ทำหน้าที่ในฐานะองค์กรที่เป็นตัวแทนของคณาจารย์ และนักวิชาการของสถาบัน ในการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถาบันกับคณาจารย์ ระหว่างคณาจารย์ด้วยกัน และระหว่างคณาจารย์กับพนักงานสายสนับสนุน ตลอดจนเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่สภาสถาบัน และอธิการบดีในการบริหารกิจการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ร่วมของสภาคณาจารย์ที่กำหนดไว้ว่า “สภาคณาจารย์เป็นเวทีให้คณาจารย์มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการบริหารสถาบันฯ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

ในฐานะประธานสภาคณาจารย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จึงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะขับเคลื่อนการดำเนินงานของสภาคณาจารย์ ซึ่งเป็นตัวแทนของคณาจารย์และนักวิชาการภายในสถาบันอย่างเต็มที่ โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อการพัฒนาสถาบันและยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

ด้วยความเคารพ
รองศาสตราจารย์ ดร.กิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์
ประธานสภาคณาจารย์

IN THE NEWS : เป็นข่าว

เมื่อวันที่ 22
ตุลาคม 2558 สภา-
คณาจารย์ ได้จัด
โครงการเสวนา
หัวข้อ “นานาชาติชนะ
กับการออกนอก

ระบบ” ณ ห้อง 202 ชั้น 2 อาคารสยามบรมราชกุมารี มีผู้ร่วมเสวนา 3 ท่าน ได้แก่ รศ.ดร.สุทธนู ศรีไธย์ อดีตอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รศ.ดร.วีรชัย พุทธวงศ์ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน และ ผศ.ดร.วิวัฒน์ชัย กุลมาตย์ อดีตอาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดำเนินการเสวนา โดย ศ.ดร.ศิริวัช พงษ์เพียจันทร์ ซึ่งได้รับความสนใจจากบุคลากรภายในสถาบัน เข้าร่วมฟังการเสวนาเป็นจำนวนมาก

เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2559 สภาคณาจารย์ เป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ปอมท.) สมัยสามัญ ครั้งที่ 7/2559 ณ ห้องประชุมสิริวัฒนาภักดี ชั้น 11 อาคารนราธิปพงศ์ประพันธ์ ซึ่งมีประธานสภาอาจารย์ และผู้แทนจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศเข้าร่วมการประชุม จำนวน 50 คน

เมื่อวันที่ 6
เมษายน 2559
สภาคณาจารย์
ร่วมกับสำนักพิมพ์
บ้านพระอาทิตย์
จัดงานเสวนา “50 ปี

นิดา กับการสำรวจทั่วโลก” ณ เวทีกลาง งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่ 44 และสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 14 ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ มีผู้ร่วมเสวนา จำนวน 4 ท่าน ได้แก่ ศ.ดร.ศิริวัช พงษ์เพียจันทร์ รศ.ดร.อดิศักดิ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา ผศ.ดร.ปุ่น วิษฐไทรภพ และ อ.ดร.สรวิฐ จันทรสุวรรณ

เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม - 2 สิงหาคม 2559 สภาคณาจารย์ จัดโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์สภาคณาจารย์” ณ โรงแรมรอยัล ภูเก็ต ซิตี้ นอกจากนี้ยังได้เดินทางไปศึกษาดูงาน และเยี่ยมชมศูนย์การศึกษานอกสถานที่ตั้งจังหวัดภูเก็ต ของคณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยวอีกด้วย

OCTOBER							NOVEMBER							DECEMBER							JANUARY						
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
						1			1	2	3	4	5					1	2	3	1	2	3	4	5	6	7
2	3	4	5	6	7	8	6	7	8	9	10	11	12	4	5	6	7	8	9	10	8	9	10	11	12	13	14
9	10	11	12	13	14	15	13	14	15	16	17	18	19	11	12	13	14	15	16	17	15	16	17	18	19	20	21
16	17	18	19	20	21	22	20	21	22	23	24	25	26	18	19	20	21	22	23	24	22	23	24	25	26	27	28
23	24	25	26	27	28	29	27	28	29	30				25	26	27	28	29	30	31	29	30	31				
30	31																										

● กิจกรรมพิเศษ ● วันสุดท้ายของการส่งคำขอ ● วันหยุดราชการ ● กำหนดการตามปฏิทินการศึกษาของสถาบัน

ปฏิทินล่วงหน้า

ตุลาคม 2559

- 8 - 21 ตุลาคม วันหยุดกลางภาค / สอบกลางภาค 1/2559
- 22 ตุลาคม วันเปิดเรียน (ต่อ) สำหรับนักศึกษาภาคพิเศษ (เสาร์ - อาทิตย์) ภาค 1/2559
- 23 ตุลาคม วันปิยมหาราช
- 24 ตุลาคม - วันเปิดเรียน (ต่อ) สำหรับนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ (วันทำการปกติ) ภาค 1/2559 - วันหยุดชดเชยวันปิยมหาราช

พฤศจิกายน 2559

- 4 พฤศจิกายน พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี 2559
- 6 พฤศจิกายน วันคล้ายวันสถาปนาคณะภาษาและการสื่อสาร

ธันวาคม 2559

- 3 ธันวาคม วันคล้ายวันสถาปนาคณะนิติศาสตร์
- 4 ธันวาคม วันสุดท้ายของการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาภาคพิเศษ (เสาร์ - อาทิตย์) ภาค 1/2559

- 5 ธันวาคม วันพ่อแห่งชาติ
- 9 ธันวาคม วันสุดท้ายของการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ (วันทำการปกติ) ภาค 1/2559
- 10 ธันวาคม วันรัฐธรรมนูญ
- 11-25 ธันวาคม สอบไล่ประจำภาค 1/2559
- 12 ธันวาคม วันหยุดชดเชยวันรัฐธรรมนูญ
- 23 ธันวาคม บริจาคโลหิต ประจำปี 2559 ครั้งที่ 4
- 24 ธันวาคม วันคล้ายวันสถาปนาคณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม
- 28 ธันวาคม วันคล้ายวันสถาปนาวิทยาลัยนานาชาติ
- 31 ธันวาคม วันสิ้นปี

มกราคม 2560

- 1 มกราคม วันขึ้นปีใหม่
- 7 มกราคม เปิดภาคการศึกษาสำหรับนักศึกษาภาคพิเศษ (เสาร์ - อาทิตย์) ภาค 2/2559
- 9 มกราคม เปิดภาคการศึกษาสำหรับนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ (วันทำการปกติ) ภาค 2/2559
- 16 มกราคม วันครู
- 19 มกราคม วันสถาปนาคณะกรรมการทอ่งเทียว
- 24 มกราคม กำหนดส่งผลการศึกษาที่มีการเรียนการสอนตามปกติ ภาค 1/2559

วันสุดท้ายของการส่งคำขอแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการในระดับสูงขึ้นไปให้กองบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อให้ทันการประชุม ก.ก.ว. ประจำปี 2559

ครั้งที่ 5/2559 - 14 ตุลาคม
ครั้งที่ 6/2559 - 9 ธันวาคม

หมายเหตุ : เพื่อให้การเสนอเรื่องทันตามกำหนดการประชุมข้างต้น ขอให้ส่งเรื่องไปที่กองบริหารทรัพยากรบุคคลก่อนการประชุม ก.ก.ว. อย่างน้อย 15 วัน

หมายเหตุ : กำหนดการวันเวลา อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

BD Wish : เค้กวันเกิด

“One Belt One Road”

โดย อาจารย์ ดร.หสี เหรินเหลียง
อาจารย์ประจำคณะพัฒนาสังคม
และสิ่งแวดล้อม

หลายท่านคงได้ยินคำว่า “One Belt One Road” มาบ้างแล้ว One Belt One Road คืออะไร มันคือการฟื้นชีพของเส้นทางสายไหม ท่านทั้งหลายคงทราบดีว่าเส้นทางสายไหมที่เก่าแก่ที่สุดที่ค้นพบคือ เส้นทางสายไหมทางบก ซึ่งเป็นเส้นทางการค้าและวัฒนธรรมระหว่าง จีนกับเอเชียกลางและยุโรปในสมัยราชวงศ์ฮั่น (206 ปีก่อน ค.ศ. – ค.ศ. 220) มีความยาวทั้งหมด 6,437 กิโลเมตร ต่อมาถึงสมัยราชวงศ์ซ่ง (ปีค.ศ.960-ค.ศ.1279) เกิดเส้นทางสายไหมทางทะเล โดยมีท่าเรือสาม ท่าเรือ ซึ่งได้แก่ เมืองหนิงโป มณฑลเจ้อเจียง เมืองฉวนโจว มณฑลฮกเกี้ยน และเมืองกวางโจว มณฑลกวางตุ้ง ในอดีตที่ผ่านมาเส้นทางสายไหมไม่ว่า เส้นทางทางบกหรือทางทะเลมีบทบาทสำคัญยิ่งในการเชื่อมตะวันออกและ ตะวันออกโดยการโยงพ่อค้าวาณิช ผู้แสวงบุญ นักบวช ทหาร ชนเร่ร่อน และผู้อาศัยในเมืองจากจีนและอินเดียไปยังทะเลเมดิเตอร์เรเนียนระหว่าง เวลาหลายสมัย

กาลเวลาผ่านไป บทบาทของเส้นทางสายไหมก็ค่อยๆเสื่อมลง เหลือแต่เป็นตำนาน เป็นแหล่งท่องเที่ยวตลอดระยะ ยาวนานที่ผ่านมา จนกระทั่งเมื่อปี 2013 ประธานาธิบดีสี จิ้นผิงของจีนได้ประกาศ ข้อเสนอ “One Belt” และ “One Road” One Belt One Road จึงเป็นที่รู้จักกันและถูก ขนานนามว่าเป็นยุทธศาสตร์ยิ่งใหญ่แห่ง ศตวรรษ

ประธานาธิบดีสี จิ้นผิงได้ประกาศข้อริเริ่ม Silk Road Economic Belt อย่างเป็นทางการ ครั้งแรกในขณะที่เดินทางไปเยือนประเทศ คาซัคสถาน โดยที่ Silk Road Economic Belt เป็นการเชื่อมโยงประเทศที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค เส้นทางสายไหมเดิม (อินเดีย เปอร์เซีย ทวีป ยุโรป และคาบสมุทรอาหรับ) ผ่านเอเชียกลาง เอเชียตะวันตก เอเชียใต้ อาเซียน ตะวันออก กลาง และยุโรป ซึ่งข้อริเริ่มดังกล่าวเป็นการ

บูรณาการทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคผ่าน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การแลกเปลี่ยน วัฒนธรรม และการขยายการค้าในระดับ ภูมิภาค

ต่อมาประธานาธิบดีสี จิ้นผิง ระหว่างการ เยือนอินโดนีเซียเป็นทางการ เมื่อเดือน ตุลาคม 2013 ได้พูดถึง 21st Century Maritime Silk Road Economic Belt หรือ เส้นทางสายไหมด้านเศรษฐกิจทางทะเลใน ศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม ความร่วมมือด้านต่างๆ รวมถึงด้านการลงทุน ระหว่างจีนกับประเทศในแถบภูมิภาค มหาสมุทร ได้แก่ อาเซียน โอเชียเนีย

ข้อเสนอ One Belt One Road สำคัญ อย่างไร จึงถูกขนานนามว่าเป็นยุทธศาสตร์ ยิ่งใหญ่แห่งศตวรรษ มีคนกล่าวไว้ว่า ใน ศตวรรษที่ 21 เป็นโลกแห่งมหาสมุทร ประเทศใดครองความเจ้าทางทะเล ประเทศนั้นเป็น

ผู้ครองโลก ประเทศใดครองช่องแคบถึง 6 ช่องแคบขึ้นไป ประเทศนั้นถือว่าเป็นผู้ครอง ความเป็นเจ้าทางทะเล ปัจจุบันสหรัฐฯใช้ แส่นยานภาพของกองทัพเรือและประเทศ พันธมิตรควบคุมมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ ไพศาลโดยกุมเส้นทางคอขวดที่สำคัญไว้ มากถึง 16 แห่ง ในจำนวนนี้มี 6 แห่ง ได้แก่ คลองปานามา ช่องแคบยิบรอลตาร์ คลอง สุเอซ ช่องแคบฮอร์มุซ ช่องแคบมันเดบ และ ช่องแคบมะละกา ซึ่งเป็น 6 เส้นทางเดินเรือ ที่สำคัญที่สุดของโลก สามารถควบคุมการ ขนส่งลำเลียงพลังงานทั่วทั้งโลกได้

ความอับยศบนหน้าประวัติศาสตร์ยุค โกลัของจีน เริ่มต้นจากการสูญเสียอำนาจ เหนือช่องแคบมะละกาจนเป็นเหตุให้ประเทศ เจ้าอาณานิคมตะวันตกหลังไหลสู่ดินแดน ตะวันออกไม่ขาดสาย ปี 1641 ชาวฮอลันดา ยึดได้ช่องแคบมะละกาและเริ่มรุกรานเกาะ

ไต้หวันของจีน จากนั้นเมื่ออังกฤษได้ครองช่องแคบก็เข้ามาขึ้นาภิเศกทางประวัติศาสตร์หลายร้อยปีของประเทศในเอเชียใต้ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และพื้นที่ของจีนบริเวณทะเลจีนใต้ ระหว่างปี 1840-1949 จีนถูกต่างชาติรุกรานกว่า 479 ครั้ง ทำเรือ เกาะและอ่าวสำคัญแทบทุกแห่งยิ่งถูกบุกรุกนับครั้งไม่ถ้วน แอมเมริกาตั้งฐานทัพที่ญี่ปุ่นเกาหลีใต้และฟิลิปปินส์ หลังจากสหรัฐอเมริกาเปลี่ยนเป็นมหาอำนาจของโลก สหรัฐฯ ไม่เพียงมีอำนาจเหนือช่องแคบมะละกาซึ่งมีความสำคัญต่อจีนอย่างยิ่งยวด แต่ยังใช้ยุทธศาสตร์ “Island Chain” มาจำกัดจีนให้อยู่แต่บนพื้นดิน ยุทธศาสตร์นี้เสนอขึ้นโดยนาย John Foster Dulles รัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐฯ (Secretary of State) ช่วงทศวรรษที่ 1950 โดยแบ่งออกเป็น Island Chain ชั้นที่หนึ่ง ชั้นที่สอง และชั้นที่สาม หรือที่เราคุ้นเคยในนามยุทธศาสตร์ห่วงโซ่ไข่มุกล้อมจีน

ฉะนั้น One Belt One Road เป็นข้อเสนอของจีน หวังที่จะใช้เส้นทางการค้าวัฒนธรรมที่เคยใช้ ที่เคยรุ่งเรืองในอดีต ใช้ภาพลักษณ์ของผ้าไหมซึ่งมีความนุ่มนวลสันติภาพ แก้วมณี ฝางล้อมของอเมริกา

แล้วจีนจะทำอะไร ทำข้อเสนอ One Belt One Road แล้วข้อเสนอจะสำเร็จผลตามที่จินตนาการไว้สามารถสรุปได้ว่า ประการที่หนึ่งจีนพยายามใช้คำว่า One Belt One Road เป็นเพียงข้อเสนอ ไม่ใช่ยุทธศาสตร์ เมื่อเป็นข้อเสนอก็ย่อมเปิดโอกาสให้ประเทศอื่นเข้าร่วมด้วย ประการที่สองจีนจะสร้างโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะทางรถไฟความเร็วสูงเชื่อมโยงเอเชียกลาง ยุโรป และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประการที่สามเป็นประเทศแรกริเริ่มก่อตั้งธนาคารเพื่อการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเอเชียหรือ AIIB เพื่อวัตถุประสงค์ 1) สนับสนุนการเชื่อมโยงที่จีนตั้งเป้าหมายไว้ 2) ผลักดันให้เงินหยวนเป็นเงินสากล ลดอำนาจของเหรียญสหรัฐฯ นับว่ายิ่งนับเดี่ยวนั่นเอง สองตัว ข้อเสนอของจีนจะสำเร็จหรือไม่ ล่าสุดนายหวัง อี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของจีนระบุว่า สามปีที่ผ่านมายุทธศาสตร์ “One Belt One Road” ได้รับความนิยม

1. แนวคิดด้านความร่วมมือรูปแบบใหม่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี “One Belt One Road” นำเสนอแนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศรูปแบบใหม่ซึ่งต่างฝ่ายได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียม เป็นความร่วมมือเพื่อชัยชนะร่วมกัน โดยมุ่งเน้นการสร้าง

ประชาคมที่มีชะตากรรมร่วมกันและผลประโยชน์ร่วมกันกับประเทศตามแนวเส้นทาง จึงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจากประชาคมนานาชาติ

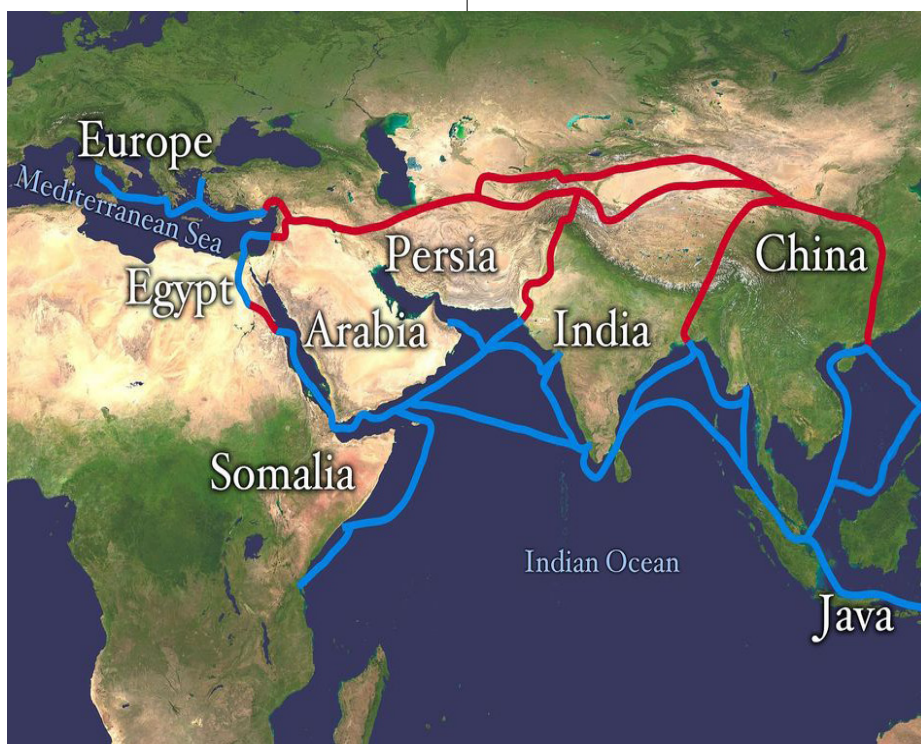
2. แผนงานขั้นต้นเสร็จสิ้นแล้ว มี 70 กว่าประเทศรวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคที่แสดงความจำนงค์เข้าร่วมการสร้าง “One Belt One Road” โดยมี 34 ประเทศและองค์กรระหว่างประเทศที่ลงนามกับจีนในข้อตกลงความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแล้ว

3. การเชื่อมโยงโครงข่ายเป็นรูปเป็นร่างตามลำดับ ทางรถไฟอังกฤษ-เซอร์เบีย รถไฟความเร็วสูงจากการ์ตา-บันดุง ทบอยเริ่มก่อสร้างแล้ว โครงข่ายทางรถไฟสายทรานส์เอเชีย อาทิ ทางรถไฟจีน-ลาว จีน-ไทยก็กำลังเริ่มต้น ระบบการขนส่งของรถไฟสายจีน-ยุโรปก็มีความสมเหตุสมผลยิ่งขึ้น

4. ความร่วมมือด้านกำลังการผลิตได้รับการผลักดันรวดเร็วยิ่งขึ้น จีนกับ 20 ประเทศได้ลงนามในข้อตกลงที่เกี่ยวข้องเพื่อเปิดความร่วมมือด้านกำลังการผลิตและมีโครงการสำคัญจำนวนมากผลิตออกนอกผลแล้ว กองทุนเพื่อความร่วมมือด้านกำลังการผลิตระดับทวีปและพหุภาคีประเภทต่างๆ ซึ่งฝ่ายจีนได้จัดตั้งขึ้นมีมูลค่าทะลุ 1 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐแล้ว

5. ความคิดริเริ่มด้านกลไกการดำเนินงานประสบผลสำเร็จใหญ่หลวง ธนาคารเพื่อการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานแห่งเอเชีย (AIIB) เปิดดำเนินการแล้ว โครงการลงทุนกลุ่มแรกของกองทุนเส้นทางสายไหมก็เริ่มต้นอย่างราบรื่น นอกจากนี้จีนยังได้สร้าง 46 เขตความร่วมมือนอกประเทศร่วมกับ 17 ประเทศตามแนวเส้นทาง “One Belt One Road” โดยในปี 2015 มูลค่าการค้าระดับทวีปของจีนกับประเทศผู้เข้าร่วมข้อเสนอ “One Belt One Road” สูงทะลุ 1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐทีเดียว

6. การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมใกล้ชิดยิ่งขึ้น การร่วมกันเสนอให้เส้นทางสายไหมเป็นมรดกโลกประสบความสำเร็จแล้ว การร่วมกันเสนอให้เส้นทางสายไหมทางทะเลได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกก็เริ่มดำเนินการแล้วเช่นกัน และกำลังจะมีการจัดงานแสดงวัฒนธรรมนานาชาติเส้นทางสายไหมครั้งที่หนึ่งขึ้นในไม่ช้า

One Belt One Road

เคล็ด(ไม่)ลับ ทำ Facebook หลักสูตร ให้ดังแบบไม่เสียเงิน

โดย จูติรัตน์ ศิริวรรณกุล

พูดถึงเฟซบุ๊กแฟนเพจเดี๋ยวนี้หน่วยงานไหนในนิคมก็มีกัน แต่เคยสงสัยหรือไม่ว่าในบริบทของนิคม การมีกับไม่มีแฟนเพจของคณะ หลักสูตร หรือ สาขามันมีอะไรที่ต่างกันอย่างเป็นนัยสำคัญหรือไม่? ที่สำคัญคือมันคุ้มกับที่ต้องลงทุนไปไหม? คอลัมน์นี้จะพาไปหาคำตอบผ่านบทสัมภาษณ์ของ รศ.ดร.กาญจนา อมรัชกุล หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตการจัดการโลจิสติกส์ (LM) คณะสถิติประยุกต์ หนึ่งในบุคคลสำคัญเบื้องหลังแฟนเพจ Logistics Management at NIDA ที่ประสบความสำเร็จอย่างเกินความคาดหมายในการใช้เพียง “การแบ่งปันความรู้” ทำให้จากแฟนเพจที่มียอด Like หลักร้อยกลายมาเป็นหลักหมื่นได้ภายในเวลาไม่นาน

เริ่มต้นด้วยความบังเอิญ

แฟนเพจนี้ตั้งมาด้วยความบังเอิญจริง ๆ ช่วงกุมภาพันธ์ปีนี้เป็นเหตุถูกตั้งขึ้นสำหรับใช้เป็น Landing page ในการทำโฆษณา(แบบจ่ายเงิน)บนเฟซบุ๊กซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของแผนการประชาสัมพันธ์ของทั้งคณะอยู่แล้ว ตอนนั้นอาจารย์ในหลักสูตร LM ทุก

ท่านก็เฉย ๆ กับการตั้งแฟนเพจ เพราะหลักสูตร LM ก็อายุกว่า 5 ปีที่ผ่านมาก็ไม่เคยมีแฟนเพจอะไรก็อยู่กันมาได้

เรื่อย ๆ มาเรื่อย ๆ ในช่วงแรก

ไหน ๆ มีเพจมาแล้วก็รู้สึกว่างเปล่าก็ไม่ใช่หาย ยังไงเงินก็ไม่เสีย ลงทุนอะไรก็แทบ

ไม่ต้อง คิดว่าอย่างน้อยก็ใช้เป็นชุมชนศูนย์รวมศิษย์เก่าศิษย์ปัจจุบันของหลักสูตรได้แล้วแหละ อาจได้ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นด้วย

คิดดูแล้วก็เลยไปลุยหาอ่าน How to ในอินเทอร์เน็ต พวก “100 เทคนิคในการโพสต์เฟซบุ๊ก” แล้วก็ตั้งเป้าว่าวันหนึ่งจะต้องโพสต์เอง 1 ครั้ง (ไม่นับการแชร์โพสต์จากผู้อื่น) ซึ่งส่วนตัวคิดว่ากำลังพอดี ๆ ไม่เยอะจนรู้สึกเป็นภาระและก็ไม่เหนื่อยจนเพจนิ่งเกินไป

สมาชิกในเพจตอนเปิดใหม่ ๆ ก็เป็นศิษย์เก่าศิษย์ปัจจุบัน ส่วนคนดูแลเพจและคอยหาอะไรมาโพสต์ก็คืออาจารย์ 2 ท่านในหลักสูตรช่วยกัน เนื้อหาที่เอามาโพสต์ก็เรียกว่าทุกอย่างเลยตั้งแต่ปริศนาอักษรไขว้คำศัพท์ด้าน LM ประวัติการตั้งหลักสูตร ภาพเสื่อรุ่นของนักศึกษา ฯลฯ

ในส่วนการตอบรับก็เรื่อย ๆ แต่ละโพสต์มียอด Reach ไม่ถึง 100 ส่วนยอด Like กับ Share ก็อยู่แถว ๆ เลขหลักหน่วย แล้วก็ไม่มีใคร Inbox หรือ Comment อะไรมา เพจไม่ได้ฮืออะไร แต่ก็ตอบโคงที่คิดไว้ได้ เพราะโพสต์เรื่องกิจกรรมต่าง ๆ ของหลักสูตรนักศึกษาก็ดูจะชอบกันมาถึงจุดเปลี่ยนสำคัญ

ผ่านไปเดือนกว่ายอด Like ของเพจก็ขึ้นเรื่อย ๆ จาก 100 จนเป็น 400 ตอนต้นเดือน

รศ.ดร.กาญจน์กา อมริกุล อาจารย์
 ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
 สาขาการจัดการโลจิสติกส์ (LM)
 คณะสถิติประยุกต์

เมษายน แต่พวกอาจารย์เริ่มหมดมุข ไม่รู้จะเอาอะไรมาโพสต์ดีแล้วก็เลยลองให้นักศึกษาในคลาสทำ Infographic มาเป็นคะแนนพิเศษ ก็ยกตัวอย่าง Infographic ให้ดู อันหนึ่งเป็นตัวอย่างแล้วบอกให้นักศึกษาเลือกหัวข้อกันเองจะเป็นหัวข้อเกี่ยวกับวิชานั้นก็ได้ ปัญหาการตัดสินใจด้านโลจิสติกส์ก็ได้ หรือจะเป็นเรื่องสูตร Microsoft Excel ที่เด็ก LM จำเป็นต้องใช้เยอะก็ได้

งานนี้ไม่ได้บังคับแต่นักศึกษาก็ทำมาส่งกันทุกคน เลยได้ Infographic มาประมาณ 20 ชิ้น อันแรก ๆ ที่โพสต์ไปก็ถือว่าได้เสียงตอบรับดีกว่าโพสต์ปกติที่ผ่านมา อาจจะด้วยเป็นผลงานนักศึกษา เลยได้นักศึกษาคนทำและเพื่อนสนิทมาช่วยกด Like/Share เรียกคนนอกมาเข้าเพจเพิ่มได้เล็กน้อย แต่ก็ยังไม่ได้มากอะไรเป็นพิเศษ

จนมาถึง Infographic เรื่องการใช้คำสั่ง Index+Match ใน Excel ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนจริง ๆ เพราะหลังจาก Infographic นี้ถูกโพสต์ไปภายในหนึ่งอาทิตย์ยอด Like ของเพจเพิ่มจาก 400 เป็น 4,800 ส่วนโพสต์นี้ก็มียอด Reach = 488,000 มี Like = 678 มี Share = 4,400 (ตัวเลขอ้างอิง ณ วันสัมภาษณ์) ถึงตอนเริ่มทำเพจจะไม่ได้คาดหวังอะไร แต่พอเห็นการตอบรับล้นหลามขนาดนี้ก็ดีใจมาก

ช่วงนั้นก็ต้องเข้ามาเช็คดูเพจทุกชั่วโมงเลยว่าตัวเลขขึ้นไปแล้วเท่าไร

ถอดรหัสความสำเร็จ

จริง ๆ แล้วเรื่อง Index+Match ไม่ใช่ Infographic เรื่อง Excel ที่โพสต์อันแรกก่อนหน้านั้นมีโพสต์เรื่อง Excel ไปแล้ว แต่ผลตอบรับไม่ล้นหลามขนาดนี้ จากที่คุยกับนักศึกษามาอัน Index+Match นี้เด่นกว่าเพื่อนเรื่องสไตล์การเล่าเรื่อง (Storytelling) ที่เข้าใจง่าย นักศึกษาแชร์ไปให้เพื่อนที่ทำงาน แล้วเพื่อนที่ทำงานก็แชร์ต่อ ๆ กันไปอีก พอมีอันนี้เป็นตัวอย่างหลังจากนั้นนักศึกษาก็เลยจะทำ Infographic ที่ใช้สไตล์เล่าเรื่องคล้าย ๆ กันมา แต่เปลี่ยนหัวข้อไปจากเรื่อง Excel บ้างซึ่งผลตอบรับก็ยังไม่ค่อยดี ยิ่งอันไหนทำกราฟิกสวยหน่อยก็จะได้ผลตอบรับดี

หลังจากอันที่เป็นจุดเปลี่ยนพอจบคลาสไปก็ไม่มี Infographic มาเพิ่ม เพจก็จะไม่ขยับมากเหมือนช่วงก่อนหน้า ก็หาข่าวอะไรโพสต์ไปเรื่อย ถ้าเป็นโพสต์ข่าวภาษาอังกฤษก็ได้ Reach ประมาณพันกว่า Like หลักสิบ ส่วน Share ไม่ค่อยมี แต่ถ้าโพสต์ข่าวภาษาไทยก็จะดีกว่าหน่อย หรือถ้าเป็นรูปกิจกรรมที่มีนักศึกษายืนในรูปก็จะได้ Like เยอะหน่อย ประมาณ 30

ล่าสุดยอด Like ของเพจอยู่ที่ 10,714 แต่ก็มีแค่อาจารย์ 2 คนดูเหมือนเดิม และ ก็ยังยึดเป้าเดิมว่าจะโพสต์เองวันละครั้ง ที่เพิ่มมาคือในหนึ่งอาทิตย์จะพยายามหาอะไรก็ได้เกี่ยวกับ Excel ที่เป็นเรื่องที่ดูจะขายดีที่สุดมาโพสต์อย่างน้อย 1 ครั้งเป็น Infographic ทำเองบ้าง เป็นบทความภาษาอังกฤษที่เจอจากที่อื่นบ้าง

ปัจจัยกับความคาดหวังที่เปลี่ยนไป

รวม ๆ แล้วตอนนี้ถือว่าแฮปปี้มากกับแฟนเพจนี้ พอเพจมีคนเยอะแล้ว จากที่ตอนแรกไม่ได้คาดหวังอะไรเลย ตอนนี้เลยเริ่มคิดอยากใช้แฟนเพจนี้สื่อสารและสร้างการรับรู้ (Awareness) ในตัวตนและในความเชี่ยวชาญของหลักสูตรให้กับคนที่เป็กลุ่มเป้าหมายบ้างแล้ว นอกจากเรื่องที่คนทั่วไปเข้าใจได้ง่ายก็เลยจะเริ่มโพสต์เนื้อหาที่หนักและซีเรียสขึ้นแทรกไปบ้าง เช่น มีลองโพสต์

เกี่ยวกับการแนะนำโปรแกรมเฉพาะทางที่ไม่ใช่ Excel แถมยังลิงก์ไปที่บทความภาษาอังกฤษด้วย แต่ผลตอบรับก็ยังดีอยู่ ณ ตอนนี้คิดว่าเพจทำได้ดีพอสมควรในเรื่องการดึงคนภายนอกที่ไม่ใช่นักศึกษาเข้ามาในเพจ ส่วนเรื่องว่าคนที่เข้ามาจะกลายมาเป็นนักศึกษาในอนาคตมากน้อยสักแค่ไหน ตอนนี้อย่างไม่มีข้อมูลให้อ้างอิงคงต้องรอดูกันต่อไปอีกสักพัก

สรุป : ทำเลย บัดได้ บัมีเสีย

สำหรับอาจารย์ท่านไหนหรือหลักสูตรไหนที่ยังลังเลอยู่เรื่องการตั้งแฟนเพจ ส่วนตัวก็อยากแนะนำให้ลองทำดูเลย เพราะยิ่งไงก็แทบไม่ต้องลงทุนอะไร แนะนำว่าหานักศึกษาหรือคนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายมาช่วยทำด้วยจะดีมาก เพราะพวกเขาจะรู้สไตล์ของกันและกัน เข้าใจกันว่าอะไรที่พวกเขาว่าดีว่าน่าสนใจ

จริงอยู่ว่าต่อให้ทำแฟนเพจจนโด่งดังก็ไม่ได้แปลว่าหลักสูตรจะฮือฮาดิตเป็นที่ยอมรับมีคนอยากมาเรียนเยอะ แต่จากที่ได้ทำมากับตัวก็ถือว่าคุ้มสุด ๆ เกินความคาดหมายและแฮปปี้มาก รู้สึกว่าตัวเองแอคทีฟขึ้น เพราะต้องคอยหาเรื่องไปอัปเดตเขียนโพสต์ทุกวัน นอกจากได้ข้อมูลไปเขียนลงแฟนเพจแล้วก็เอามาใช้สอนหรือใช้สัมภาษณ์เป็นบริการวิชาการได้ นักศึกษาเองก็ชอบที่อาจารย์มีข้อมูลใหม่ ๆ มาสอดแทรกในเนื้อหาการสอนตลอด

ต่อให้แฟนเพจทำแล้วได้ผลตอบรับไม่ดีแต่มันก็พูดได้ว่าเป็นหน้าที่หนึ่งในฐานะนักวิชาการที่ควรจะต้องคืนความรู้สู่สังคมบ้างไม่ว่าจะในช่องทางไหนก็ตาม ถึงจะมีคนได้อ่านสิ่งที่โพสต์ไปไม่กี่คน ถึงคนที่อ่านไปเค้าจะเอาไปทำเองโดยไม่มาสมัครเป็นนักศึกษาของเรา แต่อย่างน้อยตัวเขาก็ได้ประโยชน์ บริษัทของเขากับประเทศของเราก็ได้ประโยชน์ ถ้าข้อมูลในแฟนเพจของหลักสูตร LM จะช่วยให้มีคนแม้จะแค่ไม่กี่คน อ่านแล้วสามารถนำตัวแบบการตัดสินใจในแบบของ LM ไปใช้เพิ่มมูลค่าและประสิทธิภาพในงานของเขาได้ แค่นี้สำหรับพวกเราถือว่าได้บรรลุพันธกิจของหลักสูตรที่สร้างขึ้นมาแล้ว

พลิกโฉมโรงอาหารนิคดาใหม่ “สวย•แซบ•ล้ำ(เก่า)”

โดย สวัสดิ์ สัตว์พวนส์

สวัสดิ์ชาวนิคดาทุกท่าน Time to taste ในฉบับนี้ ได้รับเกียรติจาก ศพ.พ.ต.อ.ดร. ประพนธ์ สหพัฒน์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ได้ให้สัมภาษณ์ในประเด็นเกี่ยวกับการปรับปรุงโรงอาหารของนิคดา หลาย ๆ ท่าน คงจะนึกภาพกันใช่ไหมครับว่า โรงอาหารที่ปรับปรุงเสร็จแล้วจะเปลี่ยนแปลง แตกต่างจากโรงอาหารเดิมอย่างไร แล้วโรงอาหารที่ปรับปรุงนั้นจะเริ่มเปิดใช้กันเมื่อไหร่ ถ้าอยากรู้ขอให้ทุกท่านติดตามได้จากบทสัมภาษณ์ในฉบับนี้ได้เลยครับ...

ความเป็นมาของโรงอาหารนิคดา

โรงอาหารของนิคดาตั้งอยู่ที่บริเวณชั้นล่างของอาคารนิคดาสัมพันธ์ แรกเริ่มได้เปิดให้บริการแก่นักศึกษาและนักศึกษาของสถาบันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 มาจนถึงกระทั่งปี พ.ศ. 2558 รวมระยะเวลาประมาณ 12 ปี ที่เราชาวนิคดาได้ใช้โรงอาหารแห่งนี้ พื้นที่ของโรงอาหารทั้งหมดเท่ากับ 840 ตารางเมตร เดิมทีมีการบริหารจัดการโดยคุณสุรีย วังค์เจริญ หรือคุณเล็ก

ซึ่งในระหว่างการปรับปรุงโรงอาหารเดิม ก็ได้มีการย้ายร้านค้าภายในโรงอาหารไปตั้งยังบริเวณชั้นล่างของอาคารชุด กาญจนประภ

การปรับปรุงโรงอาหารของนิคดา ผู้บริหารสถาบันมีแนวความคิดที่จะปรับปรุงพื้นที่ในการให้บริการทางด้านอาหารที่มีคุณภาพให้แก่นักศึกษา และบุคลากรของสถาบัน โดยจะต้องมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันในเรื่องการเป็น World Class University อีกด้วย ดังนั้น สถาบันจึงมีความปรารถนาที่พัฒนา ปรับปรุงโรงอาหารให้ได้รับการรับรองคุณภาพด้วยเช่นกัน ซึ่งในขณะนี้ สถาบันได้ดำเนินการติดต่อไปยังสำนักงานเขตบางกะปิ ให้เข้ามาสำรวจสภาพแวดล้อม ที่ตั้ง รวมถึงการบริหารจัดการของโรงอาหารนิคดา อีกทั้งยังได้เข้ามาตรวจสอบคุณภาพอาหารของร้านค้าต่าง ๆ ภายในสถาบัน ทั้งร้านค้าในโรงอาหาร บริเวณชั้นล่างของอาคารชุด กาญจนประภ และชั้น 2 ของอาคารนวมินทรราชินี โดยผลการตรวจคุณภาพอาหารภายในสถาบัน “ผ่าน” ทั้งหมด ทั้งในเรื่องของความสะอาด สารปน

เปื้อนต่าง ๆ ส่วนโรงอาหารที่กำลังปรับปรุงใหม่อยู่นั้น ก็ได้รับแจ้งอย่างไม่เป็นทางการมาว่า “ผ่านการรับรอง” ของสำนักงานเขตแล้ว ซึ่งในลำดับต่อไป สถาบันได้มีแนวคิดที่จะขอการรับรอง GMP (Good Manufacturing Practice) แต่อย่างไรก็ดี ขั้นตอนก่อนที่จะขอการรับรอง GMP คือ การหาผู้ประกอบการเนื่องจากจากการรับรอง GMP จะต้องมีการเข้ามาสังเกตการณ์เพื่อดูลักษณะของการให้บริการภายในโรงอาหารในทุกกระบวนการ ทั้งการจัดเตรียมอาหาร จนกระทั่งการเก็บล้างทำความสะอาดภาชนะ เป็นต้น

“ความเหมือน” และ “ความต่าง” จากการปรับปรุงโรงอาหาร

สิ่งแรกที่สถาบันตั้งไว้เป็นมาตรฐานสำหรับโรงอาหาร คือ “ความสะอาดของอาหารและโรงอาหาร” สิ่งต่อมาคือ “ราคาอาหาร” กล่าวคือ จะต้องไม่ราคาที่ไม่แพงเกินไป ทั้งนี้หากราคาแพงเกินไปก็จะทำให้ไม่มีผู้ที่จะเข้ามาใช้บริการ ส่งผลให้ร้านอาหารไม่

สามารถอยู่ได้ และสิ่งที่สาม คือ “รสชาติอาหาร” สถาบันพยายามที่จะให้มีอาหารที่หลากหลาย และมีรสชาติถูกปากมากยิ่งขึ้น เมื่อการปรับปรุงโรงอาหารเสร็จสิ้น สถาบันก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ให้ตอบโจทย์เรื่องเหล่านี้ได้มากยิ่งขึ้น

ในส่วนของผังโรงอาหารนั้น จะประกอบด้วย โต๊ะที่เคลื่อนย้ายได้ ประมาณ 57 ตัว เก้าอี้ที่เคลื่อนย้ายได้ ประมาณ 200 ตัว และยังมีเก้าอี้ที่เคลื่อนย้ายไม่ได้อีกด้วย โดยรวมแล้ว โรงอาหารแห่งนี้จะสามารถรองรับผู้ที่เข้ามาใช้บริการได้ ประมาณ 250 คน ซึ่งมีจำนวนที่นั่งลดลงจากโรงอาหารเดิมเล็กน้อย ทั้งนี้เพื่อให้โรงอาหารมีความโล่ง โปร่ง สบายมากยิ่งขึ้น ลักษณะของการวางโต๊ะและเก้าอี้โดยส่วนใหญ่จะวางโต๊ะ 1 ตัว ต่อเก้าอี้ 4 ตัว นอกจากนี้ยังมีการวางโต๊ะยาว และมีเก้าอี้เดี่ยวอีกด้วย สำหรับการตกแต่งภายใน จะเน้นการตกแต่งในสไตล์โมเดิร์น (Modern Style) โทนสีที่ใช้ภายในจะเป็นโทนสีน้ำตาล ให้ความรู้สึกอบอุ่นและผ่อนคลาย การแบ่งสัดส่วนพื้นที่ของโรงอาหารจะไม่มีแบ่งกันห้องที่เป็นสัดส่วนที่ชัดเจนเหมือนแต่ก่อน จะเน้นการออกแบบและวางผังของโรงอาหารให้มีความโล่ง โปร่ง สบาย จะไม่มีโครงสร้างอะไรที่หนักเกินไป สำหรับโต๊ะเก้าอี้ที่จะนำมาใช้ภายในโรงอาหารได้สั่งไปเรียบร้อยแล้ว อยู่ระหว่างการจัดส่ง

สำหรับระบบถ่ายเทอากาศภายในโรงอาหารนั้น สถาบันตระหนักถึงปัญหาเรื่องระบบการถ่ายเทอากาศ จึงได้มีการปรับปรุงระบบดังกล่าวใหม่เพิ่มเติมจากการปรับปรุงโครงสร้างอื่น ๆ ซึ่งในขณะนี้อยู่ระหว่างกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างระบบดูดควันทั้งหมด อีกระบบหนึ่งซึ่งสถาบันเห็นความสำคัญ คือ ระบบการล้างทำความสะอาดภายในขณะนี้ได้ดำเนินการจัดซื้อเครื่องล้างจานรวมของทั้งโรงอาหาร ระบบต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นระบบที่ทำให้โรงอาหารมีมาตรฐานและความสะอาดสำหรับผู้มาใช้บริการมากยิ่งขึ้น รวมถึงระบบเครื่องปรับอากาศที่มีการปรับปรุงไปพร้อมกันแล้วในช่วงต้นของการปรับปรุงโรงอาหาร

สำหรับรูปแบบการให้บริการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในโรงอาหาร เช่น การจำหน่ายคูปอง การจัดเก็บพาชนะที่ใช้แล้ว จะเชื่อมโยงถึงการคัดเลือกผู้ประกอบการร้านค้าที่จะเข้ามาบริหารจัดการภายในโรงอาหาร สถาบันได้วางกรอบนโยบายการ

บริหารจัดการโรงอาหารไว้ 2 แนวทาง คือ แนวทางที่ 1 การเปิดให้ผู้ประกอบการร้านค้าที่สนใจเข้ามาจำหน่ายอาหารในโรงอาหารแต่ละร้านค้าได้ด้วยตนเอง แต่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดของสถาบัน ซึ่งรูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่สถาบันใช้กับศูนย์อาหารบริเวณ ชั้น 2 ของอาคารนวมินทรราชินี ข้อเสียจากการบริหารจัดการในรูปแบบนี้ คือ ร้านอาหารจะอยู่ได้ไม่นาน เนื่องจากขาดทุน เพราะมีค่ามีลักษณะเฉพาะ คือ คนน้อยในช่วงกลางวันและเวลาทำการราชการ แล้วก็มีคนจำนวนมากในบางเวลาของบางวัน เช่น ช่วงเย็นกับวันเสาร์ วันอาทิตย์ ดังนั้น ผู้ประกอบการร้านค้าที่เข้ามาทำธุรกิจในด้านนี้ก็จะอยู่ลำบาก ที่ผ่านมามีผู้ประกอบการร้านค้าที่เข้ามาสำรวจ แล้วสุดท้ายก็ตัดสินใจที่จะไม่เข้ามาดำเนินธุรกิจในด้านนี้เป็นจำนวนมาก ยกตัวอย่างเช่น เครือเซ็นทรัล แมคโครรีน True Coffee เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าวจึงทำให้สถาบันต้องคิดหาแนวทางที่ 2 ก็คือ แนวทางการจัดหาผู้ประกอบการรายใหญ่ที่จะเข้ามาบริหารจัดการโรงอาหาร ซึ่งรูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่คล้ายคลึงกับการบริหารจัดการเดิม ซึ่งในปัจจุบันสถาบันได้ประสานติดต่อกับหน่วยงานของรัฐที่มีความชำนาญทางด้านอาหาร ได้แก่ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เนื่องจากมีคณะเกี่ยวกับอาหารและการบริการ และมีความเป็นไปได้ที่สถาบันอาจจะเชิญให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเข้ามาบริหารจัดการโรงอาหารนี้ได้ อย่างไรก็ดี ทางมหาวิทยาลัยสวนดุสิตก็มีเงื่อนไขที่จะเข้ามาดำเนินการโรงอาหาร คือ การใช้โรงอาหารของนิคเป็นสถานที่ในการศึกษาและเรียนรู้ นอกห้องเรียนของนักศึกษาของเขา ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่ได้แสวงหากำไร เขาจะได้ประโยชน์จากจุดนี้ ส่วนนิคก็จะได้รับประโยชน์จากการที่มีมืออาชีพที่มีความชำนาญในด้านอาหารที่มีมาตรฐานมาให้บริการอาหารแก่บุคลากรและนักศึกษา เพราะฉะนั้นในตอนนี้นี่สิ่งที่สถาบันจะต้องดำเนินการ คือ การเตรียมความพร้อมของสถานที่ให้ได้มาตรฐานเสียก่อน ส่วนผู้ประกอบการใดจะเข้ามาให้บริการภายในโรงอาหารก็เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากันต่อไป ในส่วนที่โรงอาหารจะจำหน่ายคูปองหรือไม่ นั้น ก็ยังขึ้นอยู่กับแนวทางการบริหารจัดการโรงอาหารที่สถาบันจะเลือกใช้ สำหรับการจัดเก็บพาชนะ จาน ชาม ที่ใช้เสร็จแล้ว

โดยส่วนตัวผมคิดว่า น่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่เราจะฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยการทานอาหารเสร็จแล้วก็นำพาชนะไปจัดเก็บไว้ในที่ได้เตรียมไว้ให้

ประชาคมนิดากับการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงโรงอาหาร

ในกรณีที่สถาบันเลือกแนวทางที่ 1 คือ การเปิดให้ผู้ประกอบการร้านค้าที่สนใจเข้ามาจำหน่ายอาหารในโรงอาหารได้ด้วยตนเอง โดยปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถาบัน มาใช้ในการบริหารจัดการโรงอาหาร สถาบันจะตั้งคณะกรรมการจากบุคลากรภายในสถาบันหลาย ๆ ฝ่าย เข้ามาช่วยกันพิจารณาคัดเลือกร้านอาหารที่ดีที่สุดเพื่อเข้ามาประกอบการในโรงอาหารของนิค นอกจากการที่ประชาคมนิคเข้ามามีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้ประกอบการร้านอาหารแล้ว สถาบันยังจะเปิดโอกาสให้ประชาคมนิคมีส่วนร่วมให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงโรงอาหาร ทั้งก่อนและหลังที่จะเปิดให้ใช้บริการอีกด้วย

โรงอาหารที่ปรับปรุงใหม่เปิดให้ใช้บริการเมื่อไหร่

สำหรับกำหนดการเปิดใช้โรงอาหารนั้น คาดการณ์ไว้ว่าน่าจะเปิดให้บริการได้ก่อนสิ้นปีนี้ เพราะเล็งเห็นว่า โรงอาหารควรจะต้องพร้อมใช้งานในวันรับพระราชทานปริญญาบัตร ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นสถานที่รับประทานอาหารและรับรองผู้ที่มาร่วมแสดงความยินดีกับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตในวันนั้น แต่อย่างไรก็ดี ต้องขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการที่จะได้ผู้ประกอบการร้านอาหารที่จะเข้ามาดำเนินการด้วย

ขอให้ท่านเชิญชวนประชาคมนิคมาใช้บริการโรงอาหารที่ปรับปรุงใหม่

รศ.พ.ต.อ.ดร.ประพนธ์ สหพัฒนา รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร กล่าวเชิญชวนให้ประชาคมนิคมาใช้บริการโรงอาหารว่า “ผมหวังว่า โรงอาหารแห่งนี้จะเป็นสถานที่ที่ทุก ๆ คนเข้ามารับประทานอาหารแล้วถูกปาก ราคาไม่แพง และแน่นอนที่สุดคือเรื่องของความสะดวก มีบรรยากาศที่สวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องควันและระบบระบายอากาศ แล้วก็หวังว่าจะมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกและถูกปากชาวนิคให้ได้ ซึ่งจะตอบสนองได้กับบุคคลทุกกลุ่ม”

การเงินอิสลามกับการเติบโตทางเศรษฐกิจของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย

โดย อ.ดร. ศรัณย์ ศานติศาสน์ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ

แนวคิดในการจัดตั้งธนาคารอิสลาม ในประเทศไทยได้เริ่มขึ้นจากความต้องการของชาวมุสลิมที่จะใช้บริการธนาคารที่ดำเนินการบนหลักการของศาสนาอิสลาม (ซึ่งห้ามในเรื่องการรับจำนองดอกเบี้ย) และเพื่อให้ประชาชนในระดับรากหญ้าโดยเฉพาะในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี นราธิวาส และยะลา) สามารถเข้าถึงบริการของธนาคาร เป็นแหล่งเงินทุนให้ธุรกิจรายย่อย เพิ่มโอกาสในการลงทุนและดึงดูดเงินออมเข้าสู่ระบบเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ งานวิจัยชิ้นนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ

ศึกษาในเชิงปริมาณ ความสัมพันธ์เชิงพลวัตระยะยาวระหว่างการดำเนินการของการธนาคารอิสลามกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยจะศึกษาในกรณีของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีประชากรมุสลิมเป็นชนกลุ่มใหญ่ รวมทั้งการศึกษาในเชิงคุณภาพ ผลกระทบทางฝั่งสินเชื่อของการธนาคารอิสลามว่าส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างไร และผลิตภัณฑ์ตัวไหนที่ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจและลดปัญหาความยากจนกับความเหลื่อมล้ำทางรายได้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการออกนโยบายของทั้งภาครัฐและสถาบันการเงินอิสลามต่อการพัฒนาสังคมมุสลิมโดยเฉพาะในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อลดปัญหาความยากจน และกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นแนวทางหนึ่งในการบรรเทาปัญหาความไม่สงบในพื้นที่

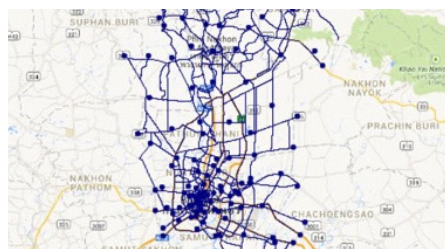
ระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อรองรับผลกระทบที่เกิดจากภัยพิบัติในโครงข่ายทางหลวง

โดย อ.ดร.สรายุทธ จันทรสุวรรณ สาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะสถิติประยุกต์

มหาอุทกภัยในช่วงปลายปี พ.ศ. 2554 ในพื้นที่ภาคกลางลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นตัวอย่างเหตุการณ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของภัยพิบัติที่มีต่อประสิทธิภาพและการให้บริการของระบบโครงข่ายทางหลวง ในช่วงเวลานั้นทางหลวงหลายสายที่ใช้เป็นเส้นทางสัญจรหลักถูกตัดขาด บางสายพอจะใช้การได้แต่ก็ไม่เต็มประสิทธิภาพ จนทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนด้านการสัญจร การดำรงชีวิตและการประกอบกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ในเวลานั้น ความเสียหายในภาคอุตสาหกรรมที่เกิดจากภัยพิบัติคิดเป็นมูลค่ากว่า 5 แสนล้านบาท จนส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) ลดลงถึง 1.9 % ผลกระทบของอุทกภัยก่อให้เกิดความสูญเสียต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก ผมและทีมนักวิจัยจึง

ได้ริเริ่มพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System) ที่ชื่อว่า DOH-Decision Support System หรือ DOH-DSS ที่บูรณาการความรู้ด้านขนส่งโลจิสติกส์และระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ที่จะช่วยนักวางแผนสามารถสร้างสถานการณ์จำลอง (What-if) ขึ้นเพื่อทดสอบผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ระบบจะสามารถตอบได้ว่า หากเกิดน้ำท่วมบริเวณทางหลวงสักแห่งหนึ่งอีกครั้งจะเกิดผลกระทบต่อโครงข่ายอย่างไรบ้าง การวัดผลกระทบเรามองเป็น 3 ด้านหลัก คือ ผลกระทบในด้านการเชื่อมโยงโครงข่าย (Connectivity) ผลกระทบในด้านเศรษฐศาสตร์ (Economic) วัดได้จากระยะทางที่เพิ่มขึ้น (Vehicle Kilometers Traveled: VKT) และเวลาที่สูญเสีย (Vehicle Hours Traveled: VHT) เนื่องจากผู้สัญจรและรถบรรทุกสินค้า

ต้องเดินทางเลี่ยงพื้นที่ที่เกิดภัยพิบัติ โดยปริมาณจราจรกลุ่มดังกล่าวอาจจะต้องไปเจอกับสภาพที่ติดขัดจนก่อให้เกิดความล่าช้าในการเดินทาง และผลกระทบในด้านความสามารถในการเข้าถึงพื้นที่ (Accessibility) ทำให้เห็นผลกระทบที่ประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวก็ไม่สามารถเดินทางเข้าออกที่อยู่อาศัย หรือเดินทางไปทำงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันตามสถานที่สำคัญต่างๆ ในพื้นที่ ก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงกับสภาพความเป็นอยู่และสวัสดิการของประชาชนในพื้นที่ที่ประสบภัย จนสุดท้ายเราสามารถสร้างแผนที่ความเสี่ยง (Risk Map) ของโครงข่ายโลจิสติกส์ในลุ่มน้ำเจ้าพระยาขึ้นเป็นครั้งแรก ทำให้เห็นตำแหน่งจุดอ่อนบนโครงข่าย ในพื้นที่ 11 จังหวัดภาคกลางตอนล่างซึ่งเป็นพื้นที่ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาและเป็นพื้นที่ที่ประสบปัญหาอุทกภัยบ่อยครั้ง ระบบที่เราพัฒนาขึ้นจะช่วยให้นักวางแผนของกรมทางหลวงได้เข้าใจถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากอุทกภัยจนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาทางหลวงเพื่อรองรับอย่างเหมาะสมในอนาคตคงจะมีการต่อยอดนำเอาข้อมูลแบบ Real Time เช่น ข้อมูลปริมาณน้ำมาใช้แล้วสร้างระบบเตือนภัยและแนะนำการเดินทางหลักเลี่ยงโครงข่ายที่มีจุดเสี่ยงทำให้การเดินทางของประชาชนและรถสินค้ามีความปลอดภัยยิ่งขึ้น นอกจากนั้นผมยังมีแผนจะนำเอาระบบไปใช้ในพื้นที่เสี่ยงภัยอื่นๆ ทั่วประเทศต่อไป

ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม
ด้วยการส่งข้อเสนอแนะ คำแนะนำต่าง ๆ
ที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาสถาบัน
ผ่านทาง facebook.com/facsenatenida

CONNECT WITH US ONLINE

facebook.com/facsenatenida

Editor : ธนาชัย สุคนธ์พันธุ์, อารี มโนสุทธิกิจ,
ฐิติรัตน์ ศิริบรรณกุล, อัครวิน เนตรโพธิ์แก้ว,
อุไร เหลืองบริสุทธิ์, สุภารัตน์ เฮงไม้ สวัสดิ์ สัตพรพันธ์

E-mail : wisdommag@nida.ac.th

Tel. : 02-727-3506, 02-727-3507